

23de Møde.

Onsdag den 12te December, Kl. 1¹/₂.

Protokollen for forrige Møde blev oplæst og vedtagen.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Foranstaltninger mod Udbredelse af Rustsvampe.

(Lovforslaget findes i Tillæg A., Sp. 2575 ff.)

Sagen sattes under Forhandling.

A. Hage: Det foreliggende Lovforslag vil vistnok ikke give Anledning hverken til nogen vidtløftig Diskussion eller til stærkt afvigende Meninger. Jeg gaar ud fra, at man vistnok fra alle Sider vil erkende, at de Bestemmelser, som indeholdes i Forslaget, ere gavnlige, og at man maa ønske, at dette lille Lovforslag maa blive gennemført. Derimod staar det Spørgsmaal tilbage, som ogsaa er antydet i Motiverne til Lovforslaget, om man er gaaet tilstrækkelig vidt, eller om man ikke kunde være gaaet videre i Retning af Bekæmpelse af Ukrudtsplanter, saaledes, at man ikke havde indskrænket sig alene til Bekæmpelse af de i Lovforslaget nævnte Planter, som man har Erfaring har ved Forelæggelsen og ogsaa i Motiverne angivet, at han troede ikke, at Tiden var moden til at lovgive om Ukrudtsplanter i det hele taget; men det anføres tillige, at denne Sag har vakt en vis Bevægelse ude omkring i Landet og har været Genstand for Forhandling i Landhusholdningsselskabet og i Fællesforeningerne og, saa vidt mig bekendt, ogsaa omkring i de lokale Landboforeninger. Sagen har ganske sikkert vakt en ret stærk Interesse og Bevægelse ude omkring i Landet, og jeg tror, at der i Agerbruget er Ønske om, at det kunde lykkes at finde Bestemmelser, hvorigennem man kunde bekæmpe Ukrudtsplanterne i langt større Omfang, end det for Øjeblik-

ket sker, hvor det i Virkeligheden omtrent er overladt til hver enkelt privat Mands Initiativ, hvad han vil gøre, og hvad han ikke vil gøre. Men jeg maa give den ærede Minister Ret i, at Vanskelighederne her ere overordentlig store. Man kan ikke let lovgive paa dette Omraade, uden at man gør stærke Indgreb i den private Ejers Dispositionsret over sin Mark. Det er jo i det hele taget vanskeligt at paalægge en Landmand, at han skal drive sine Marker saaledes og saaledes. Naar en Landmand har Raad til at drive sin Mark daarlig, eller ikke er dygtig nok til at drive den godt, kan jeg egentlig ikke se, at der er noget for Staten at gøre der, taget i al Almindelighed. Paa den anden Side maa man jo ogsaa erkende, at det er harmeligt for en Mand, som driver sin Gaard meget godt, og som med Dygtighed og Udholdenhed har bekæmpet Ukrudtsplanter og deres Frø, som spredes vidt omkring, at han saalige paa den anden Side Hegnet kan se f. Eks. en frodig Mark af Tidsler, som han staar vaabenløs overfor; det første Vindpust, som kommer, blæser alt Tidselfrøet ud over hans Marker, medens han ved sin Energi har kunnet udrydde Tidslerne paa sin egen Mark. Netop i Fjor, da det var et saa godt Tidselaar, om jeg maa bruge det Udtryk, kunde det være ret harmeligt at se Naboens Marker overfyldte af Tidsler, som fik Lov til at staa, til de blomstrede, medens man selv havde gjort, hvad man formaaede for at udrydde dem paa sine egne Marker. Jeg er ikke sikker paa, at man dog ikke der kunde finde en Vej, som ikke blev alt for indgribende i den private Ejers fri Dispositionsret over sine Marker, saaledes at, hvis det f. Eks. ved Syn konstateredes, at der paa Naboens Marker ophobede sig saadanne Samlinger af Ukrudt med Frø, at det var skadeligt for Naboerne, der kunde paalægges den Mand, som dyrkede dette Ukrudt, at borttage det, naturligvis under visse nærmere Bestemmelser. Naar det vokser i Sæden, kan man jo ikke forlange, at det skal borttages; men jeg tænker her navnlig paa Græsmarkerne; der vilde det ikke forvolde vedkommende stort Tab at slaa Græsmarkerne saa tidligt, at Ukrudtsplanterne derved bleve hemmede. Jeg er ikke sikker paa, at man dog ikke der kunde finde nogle Veje til Bekæmpelse af Ukrudtsfrøet.

Der er ligeledes omtalt i Motiverne, — og jeg tror ogsaa den ærede Landbrugsminister omtalte det ved Forelæggelsen — 2 Arter af Terrainer, der efterhaanden, som Tiderne have udviklet sig,